

Nevidomý varhaník z Notre Dame nadchl

Jana Michálková Slimáčková

Pražská bazilika sv. Jakuba byla 4. září v rámci 19. ročníku Mezinárodního varhaního festivalu zaplněna do posledního místa, nevidomý varhaník z pařížské katedrály Jean-Pierre Leguay svým výkonem nadchl publikum natolik, že nadšeně a dojatě tleskalo vestejte. Legendární interpret, improvizátor a skladatel si pro svůj první český recitál vybral francouzské kompozice období romantismu a představil se jedním vlastním dílem a improvizací. Skladby slepého Pařížana Augustina Bariého, který zemřel v pouhých jednatřiceti letech, u nás nejsou známy, i ve Francii se hrají zřídka, proto zařazení jeho *Tří kusů* bylo objevné. Leguayho improvizace na nápěv *Ave maris stella* byla poměrně dlouhá, ale nepříliš komplikovaná, převážně šlo o melodické variace. Následovaly dva kusy - elegantní *Menuet* a často hraná *Toccata* - od Eugèna Gigouta, od jehož narození letos uplynulo 170 let. Vlastní skladba *Útes z Třetí sonáty* svým jazykem prozrazovala, že Leguay je žákem slavného komponisty Oliviera Messiaena, a uplatňovala hráčsky efektní postupy jako skoky, rozložené akordy, dvojitý pedál aj. Kontrasem pak bylo stejně dílo francouzského

varhanního repertoáru - Franckův *Chorál č. 3 a moll*, během něhož se působivě rozsvítil celý chrám. Jako přídavek zazněl Bachův kolorovaný chorál a anonymní renesanční tance, tedy stará hudba.

Koncert Jeana-Pierra Leguaya mě uchvátil několika momenty. Především je tento umělec ve svých pětasedmdesáti letech ve výborné hráčské kondici, i když jeho program nepatřil mezi maximálně obtížné, což je ovšem pochopitelné. Působil téměř nehnutě, přitom měl neuvěřitelně citlivý úhaz, jako by každý tón citlivě vážil, takže jeho varhanní hra byla nesmírně muzikální, plastická, což u varhaníků nebývá časté. Hrál zřetelně, nepřeháněl tempa, měl decentní projev. A jako mnozí Francouzi skvěle registroval. Vychutnala jsem si, jak barevné kombinace rejstříků volil a jak výtečně se pod jeho rukama rozeznaly svatojakubské varhany. Jen pro úplnost musím zmínit, že jako nevidomý hrál celý program z paměti, registroval si sáms a pomáhal mu také manželka. Byl to další z řady skvělých recitálů renomovaných interpretů na Mezinárodním varhaním festivalu v Praze, takže se můžeme těšit na jubilejní 20. ročník. ■